

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2797/2019
17.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Миле Ранкић, адвокат из ..., против туженог ЈП ЕПС Београд, Огранак РБ „Колубара“, Лазаревац, чији је пуномоћник Александар Будалић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 134/19 од 10.05.2019. године, на седници одржаној дана 17.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 134/19 од 10.05.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 134/19 од 10.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 1118/17 од 05.12.2018. године ставом првим и другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцима на име мање исплаћене зараде по основу сменског рада, за период од фебруара 2015. године до октобра 2017. године, исплати појединачне износе са законском затезном каматом, све ближе наведено у овим ставовима изреке, као и да за тужиоце на ове износе уплати допирносе за обавезно пензијско и инвалидско осигурање РФ за ПИО. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 72.860,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења, до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 134/19 од 10.05.2019. године ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда и жалба туженог одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотри правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија) (става 1.), а о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужилаца на име накнаде штете због мање исплаћене зараде по основу сменског рада, тако што је потврђена првостепена пресуда којом је тужбени захтев усвојен. О овом праву тужилаца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, а ревизијом се неосновано указује на другачију одлуку Апелационог суда, јер постојање другачије одлуке не указује нужно и на другачији правни став због тога што правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, те не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној примени члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. става 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је 21.11.2017.године. Вредност предмета спора побијаног дела у односу на тужиоца АА износи 44.926,12 динара, а у односу на тужиоца ББ износи 93.903,26 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић